AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 94v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

preciuus. ita ira feruidus. Sed nouerat hec ñ resistere
irato uiro. nonnunquam facto. sed ne uerbo quidem. Iam ꝰ
refracto æquiuo cui oportunum uideret rationem facti siu
reddebat si forte ille inconsiderati commotus fuerat. Denuq;
cum matrone multe quarum uiri mansuetiores erant pla
garum uestigia eiam dehonestata facie gerentes. inter ami
ca colloquia ille arguebant maritorum uitam. hec earum
linguam uelut piorum graui ammonebat ex quo illa
tabulas que matrimoniales uocant reuiuari audissent.
tamquam instrumenta quibus ancille facte eiem deputa
re debuisset. Et pinde memores conditionis superbire ad
uersus dominos ñ oportere. Iumq; miraremur ille scientes
quam ferocem coniugem sustinerent. numquam fuisse audi
tum. aut aliquo in domo claruisse qd patricius cecide
rit uxorem. aut qd ase inuicem una diem domestica lite
dissenserint. æ causam familiarem quererent. docebat illa
institutum suum. qd sup memorau. Que obseruabant. exp
te gratulabant. que ñ obseruabant. subiecte uexabant.
Socrum eiam suam primo susurrus malarum ancillarum aduer
sus se irritata. sic euicit obsequius. pseuerans tolerantia
æ mansuetudine ut illa ultra filio suo medias linguas
famularum. pderet quibus inter se æ nurum pax domestica tur
babat. expetereq; uindictam. Itaq; postea quam ille æ matri
obtempans. æ curans familie disciplinam. æ concordie suoꝝ
consulens. pditas ad pdentis arbitrium uerberibus coercuit.
pinsit illa talia de se pmia sperare debere. que cumq; de
sua nuru sibi quo placeret mali aliquid loqueretur.
Nulla iam audente memorabili inter se benuolentie sua
uitate uixerunt. Hoc quoq; illi bono mancipio tuo